

תעמולה של כת, החוזרים בתשובה

כשפלטת מכונת הטרגיזט את המחוננים הגברים, אורי זוהר ובניו, וכיניהם החתן אפריים-פישל, ירד מן המכונת גם אריק איינשטיין. זוהר ובניו יצאו מן המכונת כשהם זורחים ומפורים חיובים מאוזן לאוזן. אריק איינשטיין ירד מכויש ונבוך. הוא חייד בקושי ובאופן מאלץ. הוא עבר לפני הטקס יום-עיון מזורז ומפורט כיצד יש להתנהג, מה לעשות ובאיזה צורה לא לעשות.

בהלה בחדר

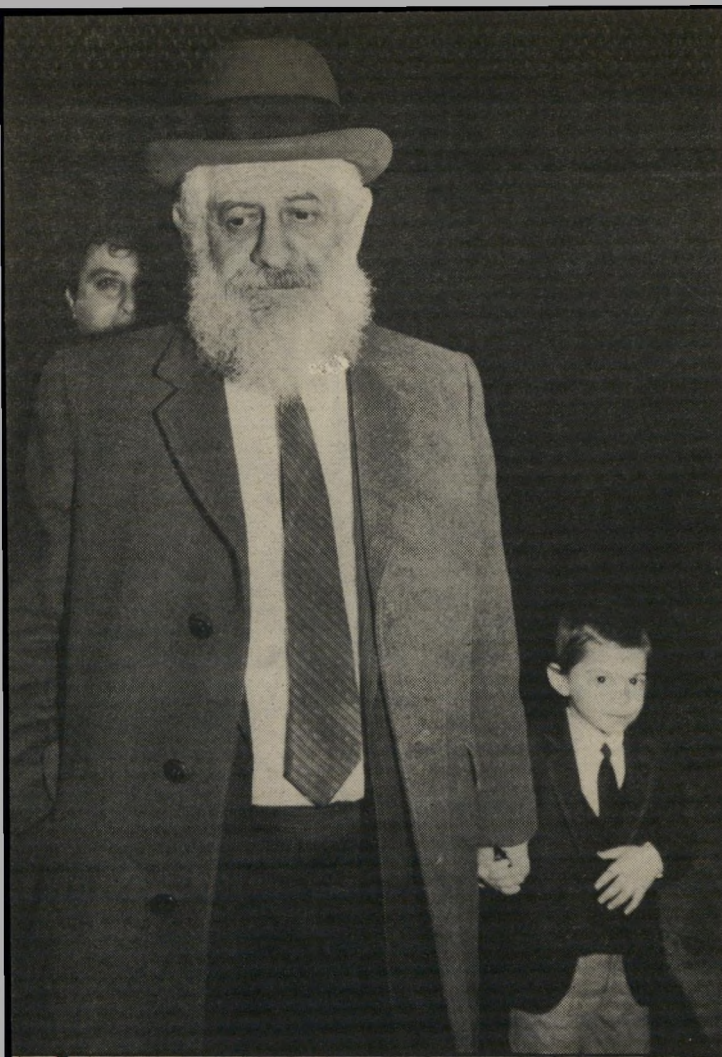
כשנגמרה החופה בחוף חורו הכל אל תוך האולם, כדי להתחיל את הילולת השימחה. שירי ואפריים-פישל נלקחו לחדר-התייחדות, ובו שני כיסאות ושולחן. זה מינהג הרתיים: הווג הצעיר הולך להתייחד, הקהל מחכה באולם. כשהם גומרים להתייחד, הם יוצאים החוצה, מלווים בקהל שר ורוקד, ואז מתחילה ההילולה האמיתית. אחרי רבע שעה של התייחדות התחילו אברכים עצבניים להסתובב בחוסר-שקט ליד הרלת הנעולה. עשר דקות נוספות עברו, ומישהו העז, דפק על הרלת ונכנס. הוא הסתודר כמה שניות עם אפריים, ויצא החוצה לאולם, כשהוא מחפש נואשות את אלונה איינשטיין מעבר למחיצת-הנשים. החברים החילוניים, שכאו מצד אביה של הכלה ושכוננו, משום-מה, בעיתונות בויילזול "בוהמים", לא הבינו מה פשר התייחדות הארוכה. חלקם שאלו אם יש מיטה בתוך החדר. לא היתה שם מיטה. אלונה איינשטיין, לבושה בשימלה

אמה. השתיים מחזיקות בידיהן נרות דולקים. שירי הפכה דתית רק לפני זמן קצר, אחרי שסיימה את שרותה בצבא. החתן לא התניס כלל. שתי הנשים הובילו את שירי לחופה. ההינזמה היתה על פניה כל עת הטקס. לכיפת-השמיים, בקור ירושלמי מקפיד למחרת תיארו כל העיתונאים ככל עיתון נירישראל (כולל דבר, עיתון פועלי ישראל) בהתלהבות ובפרוטרוט את המזון שהוגש, את התערבותם של אנשי הבהימה מתליאביב בחרדים לכושיה-השחורים, את יופיה של הך כלה החסודה ואת השימחה הגדולה שהיתה שם.

אפריים-פישל נירי ים של מיגבעות צד. בתמונה מימין: יסמין איינשטיין, בתם הצעירה של אריק ואלונה. היא הפכה דתית לפני שנים, ביחד עם אמה.

מתיתיהו ואביו איקה ישראלי, מראשוני הבהימה שהפכו שולד כבר אל תוך מיטפחה דתית. ישראלי חייד בחביבות לכל עבר.

אחרי התייחדות שירי איינשטיין וזוהר ואפריים-פישל זוהר, הזוג הצעיר, מובלים אחרי שיצאו מחדר-התייחדות. אז הורידה שירי את ההינזמה מעל פניה ושמה מייד מיטפחת לראשה, כיאה לאשה נשואה חסודה. הם הובלו בתוך זרם שוטף של אברכים.

הם השתרלו להיצמר לפינת האולם, או לכר המשקאות. זו לא היתה השימחה שלהם, והם נטמעו בתוך ים המיגבעות והשביסים. בהזמנה נתבקשו האורחים לבוא כתילבושת צנועה. אפשר היה להבחין בגברים החילוניים רק לפי הצורה הלא-מיקצועית שבה היתה מונחת על ראשם כיפה מקומטת, השמורה לאירועים כאלה. האברכים במיגבעות השחורות נשאו עוד שעות ארוכות, כשהם מקפצים ושרים אייאי. זו היתה החגיגה הפרטית שלהם, מעין שימחת אחרי-אחד ובאין רואה, מן המקום, שאליו לא הרגישו כל שייכות. גם אריק איינשטיין, אבי הכלה, נפדר מהמקום כשעה מוקדמת. זמן לא רב אחרי שנגמר טקס החופה, הוא לא נשאר לתנוג ולשיר, הוא חזר למעונו החילוני בתליאביב.

לחלוטין: שירי, הכלה הצעירה, שכבר היתה באותו זמן אשה נשואה, הורידה מעל ראשה את הינזמת-הכלה. היא לא יכלה לצאת החוצה אל הקהל הרב בלא כיסוי-ראש מתאים, כיאה לאשה נשואה. היא ביקשה מאמה שתמצא את המיטפחת שהכינה מבעוד מועד, אך זו לא נמצאה. וכך היה מירוז מטורף למצוא לשירי מיטפחת אחרת. מיספר האברכים שהמתינו ליד הרלת הסגורה הגיע לעשרות, וכשזו נפתחה, סוף-סוף, עטו כולם על הווג הצעיר סמוך-הלחיים והובילו אותו, תוך כדי שירה וריקודים, אל מרכז האולם.

חגיגה פרטית

חילוניים לא נראו כמעט בתוך ההמון המשולהב, הלבוש-שחורים, שהכניס את עצמו לאקסטזה של ניצחון.

שחורה ולראשה שכים לבן, המסתיר את כל שערתיה, באה מויעה וסמוקת-פנים. היא דפקה על הרלת והסתודרה גם היא כמה שניות עם הווג הטרי. אחריכך יצאה משם בבהלה ורצה בחזרה לאגף-הנשים. אברכים בשחור המשיכו להסתובב בקוצר-רוח ליד הרלת, מנסים לנחש מה מעכב את הווג הצעיר. בלעדיו אין השימחה שימחה. כך נמשכה התייחדות עוד שעה ארוכה, כשכל כמה דקות מופיע מישהו אחר, דופק על הרלת, מסתודר ויוצא בהול אל האולם ההומה והרוועש. אריק איינשטיין ניגש גם הוא סמוך לרלת הנעולה. לידה עמד באותה שעה אברך קשיש, גדול מידות, בעל זקן ארוך ומרשים, לראשו מיגבעת רחבת תיזורת. איינשטיין הביט בו נבוך ואו שאל בהיסוס: "אני יכול להיכנס רגע אל הבת שלי?" סיבת העיכוב היתה פרוזאית